

Gheață la mal!

Prinși între criză și inundații, noi, românii, vrem probabil să nu ne dezmințim, pentru că, iată, ne văicărim din nou ca nimeni alții. Deși criza bântuie în întreaga Europă, generând peste tot măsuri de austeritate radicale, iar ploile și inundațiile sunt departe de a se fi redus numai la România, cu gura mare suntem numai noi. Pentru că, printre atâtea tradiții frumoase pe care le păstrăm din moși strămoși, a rezistat din nefericire și obiceiul de a ne plânge singuri de milă. M-a șocat pur și simplu imaginea unui localnic de la Săucești, care poza teatral în propria casă, stând liniștit pe canapea, cu apa până la genunchi! Dincolo de orice altceva, era nu numai semnul resemnării, ci și sau mai ales ipostaza tipică cetățeanului care-și plânge de milă. Nu e exclus, desigur, ca tabloul respectiv să fi fost regizat de scenariștii populiști care zugrăvesc din răspuțeri apocalipsa, dar în peisajul „sinistru pe canapea, în propria casă”, nu mă îndoiesc că impactul la orice om cu scaun la cap era exact invers decât cel scontat. Nu de alta dar, pe ulițele inundate de la Săucești, acolo unde armata, jandarmii, pompierii și forțele ISU se străduiau să stăvilească apele, împreună cu localnicii, unul care stătea bine mersi pe canapeaua din sufragerie, cu picioarele în apă, e limpede că, de fapt, era un nesimțit care cerșea milă. Cum și pe terasele de la Galați se spune că a fost dever mare la mititei, al căror preț a crescut mai repede decât cotele apelor Dunării. Că, vorba aia, gheață la mal când vine vorba să punem umărul la greu, pentru vecin, pentru stradă sau pentru oraș. Statul să ne dea totul, inclusiv apa afară din propriile case, că despre gura mare chiar nu ne întrece nimeni. Învățătoarea de la Dorohoi, care se răstea la Băsescu că ea face naveta la țară, având și copil, dar neavând bărbat, e altă mostră edificatoare a celor care-și plâng de milă. Iar asta tocmai în momentul în care elevii „de 9 și 10” la școală se dovedeau de nota 2 la bacalaureat! Să fie aceste cazuri doar niște excepții? Ar fi bine să fie așa, dar, din păcate, tocmai aceste excepții nu fac decât să confirme regula :ne-am obișnuit să ne plângem de milă. Și nu numai când ne e greu, cu adevărat!...

Horia Alexandrescu